

ANDST M.FL HERREDERS CONTOIR, KOLDING 12/12-
67

Bilag 4

[Oversigtsbilleder](#)

Aar 1867 den 6 te December indfandt i Herredsfogedens Embedsforfald hans konstituerede Fuldmægtig, Exam. juris Jahn sig paa Stubdrup Mark, for at fortsætte Undersøgelsen om Mads Hansens Døds måde.

Som Vidner vare tilstede Sognefoged Poul Knudsen og Hans Christensen.

Physikus, Justitsraad Black fra Horsens og Distriktslæge Rosenstand vare efter Herredsfogedens Opfordring mødt til en legal Obduktion af Liget.

Forretningen blev foretaget i Dagligstuen i Afdødes Huus i Herredsfogedens Overværelse. Indenfor Saaret i Underlivet fandtes 11 Stk Hagel af forskellige Størrelse og flere Smaadele af de Beklædningsstykker, Afdøde havde været iført, samt noget Trykpapier, som maa være benyttet til Forladningen. Fundet blev taget i Forvaring af Herredsfogeden.

Obducenternes Forretning vil senere fremkomme. Paa Marken imellem Huset og Aaen bemærkedes i Sneen 4 kort paa hinanden følgende røde Pletter og af ringe Omfang og af Udseende som Blod. Lægerne modtog i et Glas Dele af hver Klat for at underkaste dem en mikroskopisk Undersøgelse i Hjemmet.

Af de 2 Mænd, nemlig Christen Jensen og Peter Skjøt, som havde opfisket Liget af Aaen, lod Herredsfogeden og sig og Vidnerne paavise Stedet. Det er beliggende i en afstand af c 400 Favne herfra Huset imod Vest, og ikke blot Aabredderne men ogsaa selve Aaløbet er der meget stærkt bevoxet med Elletræer og Buske. Store Rødder herfra sprede sig til alle Sider og stoppe enhver flydende Gjenstand i Aaen. Strømmen er temmelig stærk og gaaer fra Vest til Øst, Vandstanden er forskjellig paa de forskjellige Steder; hvor Liget fandtes bemærkedes i Dag en Vandstand på 2 Alen. Da Adgangen til Aaen paa det opgivne Sted er høist besværligt, er det ikke rimeligt, at han er gaaet i Vandet der, dette maa være skeet vestligere, altsaa i en endnu større Afstand fra Huset. Det vides ikke, at der er faldet Sne her siden Natten mellem sidste Mandag og Tirsdag, altsaa samme Nat som Dødsfaldet indtraf, og man maatte derfor antage, at der i Sneen, der ligger, maatte findes Spor ved Aabredde af, hvor den Afdøde var kommet i Vandet, men trods den nøiagtigste Undersøgelse paa en stor Strækning svarer dog Intet saadant Spor. Man seer kun Fodspor af af 2 Personer, men disse gjenkjendtes af Christen Jensen og Peder Skjøt som deres, og fremkom de ved deres Gang iforgaars, da de søgte efter Afdøde.

For Forhøret fremstod Afdødes Hustru Ane Pedersen, efter Formaning til Sandhed forklarer hun saaledes: Klokken var omtrent 11, da de i Mandags Aften gik i Seng. Hendes Mand gik først tilsengs, dernæst Peder Skjøt og endelig Komp: Hun og hendes Mand laae sammen i Alkovesengen i Daglistuen, han inderst og hun nærmest Sengestolpen. Peder Skjøt laa i en Alkoveseng i den tilstødende Stue, Døren derimellem stod på Klem. Hun slukkede selv Lampen, inden hun gik tilsengs. Noget efter Midnat stod hun op og iførte sig nogle

Klæder samt tændte Lampen; paa Grund af hendes Svangerskab, som er vidt fremskreden – hun venter sin nedkomst til Juul – har hun i en længere Tid ikke kunnet taale at ligge, derfor stod hun op, om hendes Mand mærkede det, ved hun ikke. Kl 2½ vaagnede hendes Mand og stod op, efter at have nydt 2 Kopper Kaffe gik han udenfor med den Yttring at han vilde ud og gjøre sin Syssel. Nogen videre Tale faldt ikke imellem dem. Det var sidste Gang hun saae ham. Hvor han gik, hen bemærkede Konen ikke, hun antog, at han som sædvanligt gik over i Laden for at tærse eller skjære Hakkelse. Lygte havde han ikke med sig, den brugte han aldrig.

Da hun en Timestid efter var ovre i Laden for at se efter ham, var hun alene. Først da hun ikke fandt ham, kaldte hun på Peter Skjøt, der laae i dyb Søvn, og anmodede denne om at komme op og søge efter hendes Mand. Peter Skjøt efterkom strax Opfordringen, og de fulgtes begge udenfor og søgte både i Laden og paa Marken efter ham – men forgæves. De havde den Mening, at han var søgt hen til en af Naboerne i et eller andet Ærinde, og de sloge sig derfor tiltaals og afbrøde den videre Eftersøgning. Strax efter gik Peter Skjøt til sit Hjem paa Kolding Mark, da han Intet kunde udrette ved det Arbeide, hvortil han var bestilt uden Mandens Nærværelse. Om Eftermiddagen kom Peter Skjøt tilbage, og da hendes Mand endnu ikke var kommet, begyndte den Undersøgelse af ham og Christen Jensen, der førte til, at de fandt hans Lig i Aaen.

Hun har aldrig seet sin Mand i Besiddelse af andre Skydevaaben end det gamle Gevær, der hænger i Dagligstuen under Lofbjælken. Han benyttede den sidste Nytaarsaften til Skydning for Naboen, hvilket er almindeligt paa Landet. Hun har heller ikke i det sidste Aars Tid seet ham i Besiddelse af Krudt og Hagel, og der findes intet Saadant heri Huset. Peter Skjødt har en Doublet, som hun sidst har seet for omtrent 14 Dage siden, da hun besøgte ham i hans Hjem, for at se til en derværende syg Mand, hvis Datter holder Huus for P. Skjøt. Denne Doublet har imidlertid aldrig været heri Huset. Hun fastholder sin Forklaring: ikke at have nogen Kundskab om hendes Mands Dødsmaade, noget Skud hørte hun ikke den Nat, da han forlod hende. F. R. A.

Derpaa fremstod Eline Lauritzen Gamst, 15 aar gammel, tjenende her paa Stedet, efter Formaning til Sandhed forklarede hun, at hun har tjent her siden 1 st. November. Sidste Mandag Aften Klokken henimod 10 – senere troer hun ganske vist ikke det var – seer hun, at hendes Husbonde gik tilsengs og strax efter ogsaa Peter Skjøt, de laae hver i sit værelse, om hendes Madmor ogsaa var i Seng eller i Begreb derom, erindrer hun ikke, ligesom hun eiheller med Bestemthed veed, om hun den Aften, hvad hun sædvanligvis gjør, slukkede Lampen. Hun deltog med sin Husbonde, Madmoder og Peter Skjøt i Aftensmaaltidet, der bestod af Kartofler, Flæsk og Ribbenssteg og ikke det var ikke længe efter Maaltidets Ende, at man gik til Sengs. Hendes Husbond var under Maaltidet godt tilpas og det var ikke at mærke, at der bestod noget uvenligt Forhold mellem ham og Peter Skjødt, hun har aldrig mærket Andet, end at de to vare meget gode Venner, at Skjøte skulde komme og hjælpe ham med Opførelsen af et Vognskuer. Kun ganske enkelte Gange har Skjøt været her efter at Komp: kom til at tjene her. I Fredags i forrige Uge kom han for at pabegynde det omtalte Arbeide, samme Aften gik han til sit Hjem, Lørdag Morgen kom han igjen, gik om Aftenen hjem og kom her igjen Mandag Morgen. Det var et strængt Veir Mandag Aften, og paa Grund deraf blev det bestemt, at Skjøt skulle bliver her for Natten, og hørte hun, at Konen opfordrede ham til at blive, om Manden deltog i denne Opfordring, mindes hun ikke. Skjøt blev anvist den Seng, Komp: hidtil har benyttet, og hun fik sit Leie i et Kammer ved Siden af Bryggerset.

Hun kommer nu nu i Tanker om, at hendes Madmor ikke var i Seng i Mandags, da hun gik i Seng, og at hun saaledes eiheller har slukket Lampen, thi hun mindes at hendes Madmor kom udi hendes Kammer, efterat

hun var gaaet til Sengs og tog Lyset, som hun havde slukket, med sig. I hvilken Hensigt hun tog Lyset, ved Komp: ikke, hun kom i Mørke og yttrede: Hvad! Har du slukket Lyset! Hvor har du sat det? Og, efter at Komp: havde sagt Stedet, tog hun det og gik. Anden Uro har Komp: ikke mærket den anførte Nat, Klokken var vist henimod 2, da Konen kom og vækkede hende med den tændte Lampe i Haanden og anmodede hende om at staa op og komme ind til hende i Stuen til Adspredelse, da Mads var gaaet bort og ikke til at finde. Komp: stod strax op og fulgte med sin Madmor ind i Dagligstuen, hvor Peter Skjødt sad ved Komfuret, og angav Førstenævnte, at han lige var kommet ind fra en Undersøgelse, de havde anstillet i Udhuset. Nogen senere Eftersøgning blev ikke anstillet, før Peter Skjøt lige i Dagbrækningen gik til sit Hjem. Hvad han skulle hjem efter, og om Konen anmodede ham om at gaae, ved hun ikke, hun erindrer kun, at hendes Madmor anmodede Peter Skjøt om snart at komme igjen. Skjøt yttrede ved sin Bortgang, at hvis han havde vidst, at det vilde være gaaet saaledes, som det gik, saa vilde han ikke været blevet her om Natten, og at det var godt at hun, Komp: kunde bevidne, at der ikke havde været noget Uvenskab imellem ham og Mads. Hvad Retning Skjøt gik bort i, har hun ikke bemærket, ei heller om han førte Noget med sig. Ved Middagstid kom han Igjen, paa et Spørgsmål af Komp: til ham, om hvad Klokken var, svarede han, idet han saae paa sit Uhr, at den var halv tolv.

Noget hen paa Eftermiddagen saae hun Skjøt og deres Nabo Christen Jensen komme hjem efter Vognen, for paa den at hente Liget, som de nu havde fundet i Aaen. F: R: A:

Herredsfogeden foretog en omstændelig Undersøgelse af hele Huset baade inde og ude, men intetsomhelst Mistænkeligt forefandtes. Den gamle Bøsse hang under Loftsbjælken uden Ladning, og det var tydeligt at kjende paa den, at der i lang Tid ikke var affyret Skud med den.

Den omtalte Peter Skjøt var tilstede. Da hans Afhøring efter Herredsfogedens Mening helst burde opsættes indtil der havde fundet en Undersøgelse paa hans Bopæl Sted, og da han ikke har det bedste Rygte paa sig, fandt Fogeden sig foranlediget til at medtage ham til Arresten i Kolding, indtil en Undersøgelse imorgen Formiddag kan blive anstillet.

Forhøret udsat

Zahn

Vidner: Poul Knudsen. Hans Christensen

Aar 1867 den 7 December blev foranstaaende Forhør fortsat i Stubdrup i Overværelse af de samme Vidner, hvor da passerede som følger:

Herredsfogeden bemærkede, at han i Formiddags i Overværelse af Peter Skjøt har foretaget en Ransagning paa dennes Bopæl paa Kolding Mark og at sammesteds var forefundet hængende paa Væggen et dobbeltløbet Gevær og en Rytterpistol foruden Hagelpung og 3 Krudthorn. Geværet var ladet, Pistolen derimod ikke, men denne bar tydeligt Spor af at være affyret i de sidste Dage, idet nemlig saavel Stift___ som den indvendige Deel af Løbet var sveden af Krudt, der ved Berøring smittede af. Med Undersøgelsen i-gaar Aftes af hans Person var i hans Brystlomme fundet en Kasse med Knaldhætter.

For Forhør fremstod Fruentimmeret Johanne Frederikke, 30 Aar gammel, født på Fødselsstiftelsen i Kjøbenhavn. Hun forklarer, formanet til Sandhed, saaledes: Hun er forlovet med Peter Skjøt og bestyrer hans Huusvæsen. Bekjendtskabet er stiftet, medens hun opholdt sig hos sin Pleiefader, afdøde Niels

Hansen i Gudsø i sidste Foraar. Det blev indledet af Vægterkonen Maren i Gudsø. Efter den Tid saae de hinanden jævnligt, deels i Gudsø og deels i hans Bolig i Kolding, omsider blev det bestemt, at hendes Pleiefader, hun og Peter skulle flytte sammen, til hvilken Ende, den Førstnævnte og Peter i Forening leiede en Bolig af forhenværende Værtshusholder Petersen på Kolding Nørreemark, det var den 27. Oktober s. A: at de flyttede sammen i den nævnte Bolig. Siden den Tid har Peter paa et Par Dage nær fast stadigt Arbejde for Muurmester Gynther i Kolding og saaledes været ude af Huset hver Søndag.

Med Mads Hansens Familie har hun gjort Bekjendtskab paa følgende Maade: En Markedsdag i Kolding, saavidst hun mindes Mikkelsmarkedsdag, var hun i Besøg hos Skjøte, som da boede i Kolding By. Mads Hansens Kone og daværende Tjenestepige Ane kom da ind sammesteds og bad om at maatte lade nogle Leerkar staae der, til de gik hjem, Disse afhentede hun senere paa Aftenen, da hun gik hjem. Nogle Dage efter November var Komp: med Peter Skjøt i Besøg hos Mads Hansen, det var en Søndag, de kom hen paa Eftermiddagen og gik hen paa Aftenen. Baade Mads Hansen og hans Kone fulgte dem et Stykke paa Veien. Ved denne Lejlighed indbød Komp: Mads's Kone til at besøge hende og Peter samt hendes syge Pleiefader, og denne Indbydelse efterkom hun ogsaa nogen Tid efter, uden at Komp: med Bestemthed kan angive, naar. Hun ved kun, at det var en Søndag, thi Peter var endnu ikke kommet hjem fra sit Arbejde i Kolding, da hun ankom til dem. Klokkeren henimod 8 gik hun bort og blev fulgt et Stykke paa Vei af Peter, Komp: var kun med ligeudenfor Huset, da hun ikke turde forlade sin syge Pleiefader. Om hun anmodede Peter om at følge hende, ved Komp: ikke. Han var kun borte et Kvarters Tid. Efter hendes Pleiefaders Død var Peter en Dag gaaet herover til Mads Hansens' for at hente noget Fløde, som Konen havde lovet hende, og oftere har han ikke med Komp's: Vidende været i Mads Hansen Hus, før han Fredagen den 29 f. M. om Morgenen gik herover for at være Mads Hansen behjælpelig ved Opførelsen af et Vognskuur. Herom var han nogle Dage i forvien bleven anmodet af Mads Hansen, der selv en Aftensstund indfandt sig paa deres Bolig i den Anledning. Peter var herovre paa Arbejde Fredag, Lørdag og Mandag, han kom hjem om Aftenen og tilbragte Natten hjemme, Mandag Morgen var Veiret ikke godt, og det blev derfor aftalt mellem hende og Peter at, hvis Veiret blev for streng, skulde han see at blive Natten over hos Mads Hansen's, hvem af dem, der gav Anledning til denne Aftale, mindes hun nu ikke; nok er det, hun ventede ikke Peter hjem den Aften. Han kom ogsaa først Tirsdag Formiddag, hvad Klokkeren var, mindes hun ikke bestemt, men hun veed for vist, at den var over 8½ og ikke over 10. Hun var endnu ikke staaet op, da han kom. Efterat have hilst Godmorgen, spurgte Komp: ham, hvorfor han havde forladt sit Arbejde hos Mads Madsen, og han fortalte da, hvorledes denne var staaet op om Natten og gaaet bort, uden senere at være vendt tilbage, og uden at de Efterlysninger, baade han og Mads Hansens Kone havde anstillet, havde ført til Udfindelse hvor han var. Han sagde endvidere, at Mads Hansens Kone var kommet om Natten og havde vækket ham med Underretning om hendes Mands Bortgang, og at han derefter var staaet op og søgt ham forgæves. Han omtalte tillige, at han var kjed af det, men paa Herredsfogedens Opfordring til Komp: om at forklare sig nærmere om, hvorledes Samtalen faldt mellem hende og Peter og navnlig, hvad det var Peter var kjed af, om hans Ytringer tydede paa, at han befrygtede, at en Ulykke var tilstødt Mads, eller hvorledes han ellers forklarede sig Mads's Bortgang, viste hun Forvirring, og under Graad afgav hun en usammenhængende Forklaring, hvorefter Peter skal have yttret, at det var hans Arbejde hos Mads, han var kjed af, da han antog, at det ikke var saa ganske med Mads Hansens' Ønske, at Vognskuuret skulle opføres.

Endvidere forklarer Komp: at Peter ved sin Hjemkomst yttrede, at Ane, Mads' Kone, var saa sørgmodig, da hun frygtede for, at der var tilstødt Mads en Ulykke, men om Peter delte denne Frygt, udtalte han sig ikke

om. Grunden til at han kom hjem, angav han at være, for at se til Komp:, efter en halv Times Forløb gik han atter bort, for igjen gaae over til Mads Hansens'. Han omtalte ikke at have været nogetsteds inde paa Veien hjem, eiheller at Mads' Kone havde amodet ham om snart at komme igjen, Komp. var af den Formodning, at han atter gik til sit Arbeide, som han ikke havde paabegyndt om Morgen, og eiheller vilde begynde paa Grund af Mads's Bortgang. Han omtalte, at han, hvis Veiret var godt, kom igjen om Aftenen. Han kom imidlertid ikke, eiheller Dagen efter, men den følgende Dag: Onsdag Aften kom Peter, Dennes Fader og Mads' Kone ind til Komp: og fik hende til at følge med hen for at være til Hjælp i Huset.

Peter har under hele sin Arbejdstid her været i den samme Paaklædning, hvori hun saae ham igaar, han havde den paa, da han gik herover i Mandags, og da han kom hjem Tirsdag Formiddag, han kom ind i Sovekammeret gennem Dagligstuen. Om han opholdt sig i denne, før han traadte ind i Sovekammeret, ved hun ikke.

Af Vaaben har Peter Skjøt et Gevær og en Pistol, der hænger paa Væggen i Dagligstuen tæt ved hinanden og i Nærheden af Kakkellovnen, det er deres faste Plads, og hun har ikke seet dem andensteds. Peter har kun engang været ude med Geværet, efterat han er flyttet til sin nuværende Bolig, det var strax derefter, men han var kun borte et Par Timers Tid og kom hjem, uden at have skudt noget, idet han yttrede, at det ikke kunde blive til Noget med Jagten, naar man igen Hund havde. Hun troer ogsaa, at Peter engang har været ude med Pistolen, men, naar det var mindes hun ikke. Den Dag hendes Pleiefader blev begravet hang baade Gevær og Pistolen paa deres oven angivne Pladser, det er hun ganske vis paa, og der blev ikke affyret Skud med dem.

Om Geværet og Pistolen hang paa deres Plads sidste Mandag og navnlig, om Pistolen var der, tør hun med Bestemthed ikke Sige. F: R: A:

Den Afdødes Enke Ane Pedersen, forklarer, formanet til Sandhed, at hun har været 2 Gange i Peter Skjødts Bopæl paa Kolding Nørremark. Den ene Gang var kort før den gamle Niels Hansen døde; der var en Søgnetag og Skjøt var hjemme for at hjælpe sin Kjæreste med at pleie den Syge. Da hun om Aftenen gik hjem, fulgte forrige Deponentinde hende lige udenfor, Skjøt fulgte hende derimod lige til Munkenborg. Anden Gang var Niels Hansen død, og da hun kom, vare Skjøt ikke hjemme, og han kom eiheller, medens hun var der, saa at hun slet ikke talte med ham. Begge Gangene har hun seet Skjøts Doublet hænge paa Væggen ved Kakkellovnen, og at hun har lagt nøie Mærke til dem, fremgaaer af, at hun paa Herredsfogedens Opfordring er istand til aldeles nøie at betegne Stedet, hvor den har sin Plads. Derimod vil hun aldrig have seet Pistolen, som Herredsfogeden foreviste hende, og hun vedbliver at nægte saadant, uagtet det indtrængende forholdes hende, at Pistolen havde sin bestemte Plads paa Væggen ved Siden af Geværet, at saavel forrige Deponentinde som Skjøt forsikrede, at den altid har havt sin Plads der og intet andetsteds, og at det var ligefrem umuligt at se Geværet, uden at se Pistolen. At Skjødt overhovedet er Eier af en Pistol, har hun efter sin Forsikkring aldrig været vidende om. F: R: A:

Forhøret udsat

Zahn

Vidner: Poul Knudsen. Hans Christensen

Samme Dag fortsatte Forhøret paa Kolding Raadhuus i Overværelse af Retsvidnerne Løwe og Nielsen, hvor da passerede som følger:

For Forhøret fremstod Anholdte Peter Pedersen Skjøt, som forklarede, efter Formaning til Sandhed, saaledes:

Han er Sødskendebarn til Afdøde Mads Hansens Enke Ane Pedersen. De ere begge barnefødtte i Harte Sogn og kom jævnlig sammen i deres Barndom. Efter at Komp: i Efteraaret 1861 var blevet gift – han er senere separeret fra sin Hustru – kom de ikke meget sammen, da Komp's Hustru og Ane Pedersen ikke kunde lide hinanden, uden at han veed anden Grund hertil, end at hans Kone var meget splidagtig og ikke kunde enes med Nogen. Da Komp. April Flyttedag f. A. flyttede hertil Kolding, hvor han boede i Veimand Hans Rasmussens Huus paa Nørrebakke, kom han længere bort fra Ane Pedersen, som imidlertid var blevet gift med Mads Hansen, og den tidligere Anledning af deres Bopæles Nærhed til at besøge hinanden faldt dermed bort. Siden Anes Giftemaal for han i det Høieste været i hendes og Mads Huus 6 Gange, før han Fredagen den 29 f. M. kom der i Arbeide. Derimod har han hyppigere truffet Ane andetsteds, deels hos hans Broder Søren Skjøt paa Harte Mark og deels har hun besøgt ham flere Gange i hans Hjem heri Byen, baade medens han boede paa Nørrebakke og efterat han April Flyttedag s.A. havde faaet Bolig hos Reebslager Larsen paa Rendebanen. Ane leverede ham nemlig for Betaling Smør og undertiden ogsaa en Ost, i Reglen bragte hun det selv, men sendte dog stundom hendes Tjenestepige. Mads Hansen talte han første Gang med i sin Broder Søren Skjødts Huus samme Aar, han var bleven gift, han havde nok tidligere seet ham deels i Ane Pedersens Hjem, da han gik paa Frieri der, og siden efter deres Giftermaael her i Kolding. Mads Hansen har ingensinde besøgt ham her i Kolding, men ved sin Kone sendt ham Bud flere Gange om, at han ønskede hans Hjælp til Opførelsen af en Vognskuur. Derimod har han været 4 Gange i Komp's Huus, efter at Komp. Søndagen den 27 Oktober var indflyttet i sin nuhavende Bolig paa Kolding Mark, og her gang haft til Ærinde at tale om Opførelsen af et Vognskur, der syntes at ligge ham meget paa Sinde. Første Gang han besøgte Komp., var Søndagen den 3 die November, 2 den og 3 die Gang var ved Aftenstid, men hvilken Dage det var, erindrings han ikke, han ved kun med Bestemthed, at det var inden hans Kjærestes Pleiefader Niels Hansen, Løverdagen den 16 Novb, ved Døden afgik. 4 de Gang, han var der, var Onsdag den 20 November om Aftenen Kl 8, og det blev da en bestemt Aftale, at Komp. skulde komme var til ham strax efter Niels Hansens Begravelse og tage fat paa Arbeidet. Skjønt Niels Hansen blev begravet den 22. November, fik Komp: dog ikke Leilighed til at komme til Mads Hansen før 8 Dage efter, nemlig Fredagen den 29 November, og havde han sagt Mads Hansen, at, hvis han ikke kom før, da kom han bestemt den anførte Dag. I Sommer har han været i Mads Hansens Huus 2 Gange, ikke oftere; den første Gang var det paa hans Vei fra Kolding til Ferup, hvor han havde Ærinde til en Karl med Navn Mads for Thule Jørgensen, og var han samtidig paa Besøg hos Anders Pedersens Enke i Vraa; kun en halv Timestid opholdt han sig ved den Leilighed i Mads Hansens Huus, hvor saavel Mand som Kone var tilstede. Anden Gang var i Rughøsten, og han mindes, han saa Mads gaa paa Ageren og meie Korn, det var en Søndag; Komp's: Fader Peder Sørensen Skjøt var da i Følge med ham. Anledningen til dette Besøg var den, at Ane var noget syg, og hans Fader, hvem han just denne Dag besøgte, opfordrede ham til at følge med over at se til hende. De fandt hende sengeliggende; omtrent en Timestid opholdt de dem der, og da Mads ikke var hjemme, gik de, inden de gik hjem, over paa Ageren til ham og talte med ham deels om Høstarbeidet, han havde for, og deels om Anes sygdom, som han ikke ansaae for videre farlig. Siden den Tid har han kun været der engang, nemlig Torsdag Morgen den 21 November, Da han var derovre at hente 3 Flasker Fløde, som Mads havde

leveret ham Aftenen forinden til Brug ved den forestaaende Begravelse. Han traf begge Ægtefolk i Sengen, men de stode op, medens han var der, og han opholdt sig der kun saalænge han fik Fløden hældt i de medbragte Flasker. Komp. betalte ikke Fløden, da Ane Pedersen sagde, at hun og Komp's Kjæreste, der tillige er hans Huusholderske, altid kunde afgjøre det. Oftere har han ikke været der i Tiden fra April Flyttedag d. A. indtil den 29 November, Det er han aldeles sikker paa. Ane Pedersen har besøgt dem 3 Gange, efterat Komp. er flyttet til Kolding Nørremark, første Gang var i Ugen fra den 3die til den 10de November, den bestemte Dag mindes han ikke. Anden Gang var Dagen før Niels Hansen Døde, altsaa Fredagen d. 15. November, og tredje Gang Mandag den 18. November. Komp. var hjemme alle 3 Gange, hun var der, og Komp. antager ikke, hun har været der i hans Fraværelse. Hun er altid kommet om Eftermiddagen henimod Aftenen før Komp: kom hjem fra Arbeide og blevet der et Par Timerstid, og Komp. er vis paa, at han har talt med hende hvergang, saa at hun altsaa har været der naar Komp. kom hjem, Komp. har fulgt hende paa Vei hver Aften, men ingensinde længere end til Frederik Zeilers Huus, der maaske næppe er en Fjerdedel af Afstanden mellem hans Bolig og Munkenborg. Hun har ingensinde havt noget bestemt Ærinde i alt fald ikke forrettet noget saadant til Komp.

Det var noget op paa Formiddagen den 29 November, at Komp. kom over til Mads Hansen for at paabegynde Vognskurets Opførelse; han kom imidlertid ikke strax hertil, men blev først beskæftiget med at opslaae at Sengested til Pigen i et Kammer ved siden af Bryggerset. Pigen havde tidligere ligget i en Seng i Kammeret ved Siden af Daglistuen, man da hun ikke kunde holde sit Vand om Natten, vilde baade Mads og Ane, og i Særdeleshed den førstnævnte have, at hun skulde flytte ud i det først omtalte Kammer i en simplere Seng. Først hen paa Eftermiddagen fik de begyndt paa Tømmeret til Vognskuret; Fredag Aften gik han hjem, Lørdag Morgen kom han igjen, og den Dag bestilte de ikke andet end føre noget overflødigt Jord bort fra det Sted, hvor Vognskuret skulde opføres. Lørdag Aften gik han hjem; Søndag var han hjemme, han gik kun fra Klokken 10 Formiddag til Kl 1 a 1½ til Kolding, hvor han var inde hos Uhrmager Nørregaard for at tale om et Stueuhr, denne havde istandsat for Komp., hos Peter Andersen Murer, der boer i hans forrige Leilighed hos Rebslager Larsen, og med hvem han samtalede et Par Timerstid, og andre Steder var han ikke inde her i Kolding, det ved han bestemt, og ligeledes er det vist, at han ikke oftere var udenfor sit Hjem den Søndag. Da han kom hjem, spiste han til Middag i Forening med sin Husholderske. Mandag Morgen var Veiret daarligt, det regnede, saa det skyllede efter, og det blev derfor noget hen paa Formiddagen, inden han kom til sit Arbejde hos Mads Hansen. De arbeidede hele Dagen paa Tømmeret, Veiret var kun daarligt om Aftenen; medens de i Mørkningen spiste deres Mellemmad, sagde Ane Pedersen uopfordret til ham, at han ikke behøvede at gaa hjem i det daarlige Veir den Aften, da de havde Sengeleie nok til ham, og Komp. sagde herefter til Mads, han ikke havde paahørt denne Udtalelse fra sin Kone: "Ane tilbyder mig at blive Natten over hos Eder, for at jeg ikke skal gaae hjem i det daarlige Veir; har Du noget imod det? Thi saa gaaer jeg hjem". Men da Mads svarede: "For mig maa Du gerne blive, vi have Sengetøi nok". Saa bestemte Komp. sig for at blive Natten over.

Mads var om Mandagen mere stille, end han havde været de 2 foregaaende Dage, Komp. havde været der, han svarede kun, naar han blev adspurgt, og baade da de spiste Mellemmad og Aftensmad, var han taus, før og efter Maaltidet sad han ved Komfuret og stirrede ned i Jorden for sig. Hvad der laae ham på Sinde, ved Komp. ikke, men at han var kjed af at faae Vognskuret op, det falder Komp. sig overbevist om ikke var Tilfældet.

Klokken var imellem 8½ og 9, da de spiste til Aften; Maaltidet bestod af Kartoffler og stegt Flæsk. Efterat de havde spist, sad de en kort Tid og gik derefter tilsengs. Klokken var omtrent 9½, da Komp. og Mads gik i Seng, Komp. laae i Kammeret ved Siden af Daglistuen, Mads og Konen havde deres Seng i selve Dagligstuen, han saae Mads trække Klæderne af, men derimod ikke at han stod op i Sengen, thi forinden blev Døren mellem dem fast tillukket, og han er aldeles vis paa, at den ikke stod paa klem om Natten. Baade Konen og Pigen var oppe, da han gik tilsengs. Komp. faldt snart i Søvn og talte Ingen med, før Konen ud paa Natten kom og vækkede ham og fortalte ham, hvorledes Mads for nogen Tid siden var gaaet ud, og at hun havde søgt ham forgjæves i Udhuset, udenfor dette og i Haven og i Engen nedenfor. Efter hendes Anmodning stod han strax op og søgte efter Mads rundt i Udhuset og udenfor dette og om Haven og i Engen nedenfor. Konen fulgte ham stadig og var hele Tiden i Hælene på ham. Da Mads intetsteds var at finde, gik de ind i Stuen igjen, og Komp. saa da paa sit Uhr, at Klokken manglede 5 minutter i 4. Søgningen kan mindst have medtaget en Time, og han kan heraf slutte, at Klokken i det Høieste var 3, da Konen kom og vækkede ham: Da de kom ind, anmodede Komp. Konen om at kalde Pigen op, nærmest for at hun kunde være hende til Beroligelse, thi Konen stilte sig næsten om, som skulde hun miste Livet, saa forknyt var hun over sin Mands Forsvinden. Pigen kom ogsaa strax op, og da hun hørte, hvad der skeet, gik hun uden nogen udtrykkelig Opfordring selv over i Udhuset for at se efter Mads, men kom strax efter tilbage med uforrettet Sag. De sade nu sammen i Dagligstuen, og Pigen udloed sig med, at da Mads oftere var staaet op om Natten og gaaet bort i et eller andet Ærinde, var det ogsaa rimeligt, at han denne Gang havde baaret sig ligesaadan ad, og navnlig kom det under Omtale, at han maaske var gaaet over til Laurs Laursen i Ferup, som om Mandagen havde været der og havt en Samtale med Mads i Foderloen.

Da han ikke var kommet til Klokken henimod 7, gav Komp. Kreaturerne et Foder og begav sig til sit Hjem, hvor han onkom kl 8½. Han sagde til Ane Pedersen, at han ikke længere kunde udholde at høre paa dennes Jamren, at han vilde hjem for at sige sin Huusholderske Grunden til, at han var udeblevet om Aftenen, men lovede hende tillige paa hendes indstrændige Anmodning snart at komme igjen og blive der den kommende Nat, hvis det viste sig, at der var tilstødt Mads noget Uheld. Han var intetsteds inde underveis paa Touren hjem, da han kom hjem, var baade hans Huusholderske og den lille Pige oppe og befandt dem begge i den første Stue, hvor Førstnævnte var beskæftiget med at fyre i Koksovn, som staaer ved Kakkellovnen. Han fortalte hende, hvad der var skeet, og tillige, at han strax gik derover igjen, samt at han havde lovet at blive der den kommende Nat, hvis Mads ikke kom tilstede, hun spurgte ham om Grunden til, at han ikke var kommet Aftenen forinden, et Spørgsmaal, han besvarede derhen, at Veiret havde forhindret ham heri, hvad hun ogsaa fandt rimeligt. Mandag Morgen havde han omtalt Muligheden af, hvis Veiret blev for strengt, og man havde Plads til ham hos Mads Hansen.

Paa hans Bopæl findes af Skydevaaben en dobbeltløbet Jagtbøsse, som han strax efter Krigen har afkjøbt sin Broder Søren Skjøt for 10 Rdr, en Rytterpistol, som han har tilbyttet sig mod et Sølvuhr af Mads Madsen fra Harte forrige Efteraar, endvidere en Hagelpung og 3 Krudthorn. Alle disse Dele have deres faste Plads paa Dagligstuens Væg i Hjørnet ved Kakkellovnen, og Komp. har selv indslaaet de Søm hvorpaa de hænger. Geværret har været hjemme hos hans Broder, indtil han flyttede i hans nuværende Bolig paa Kolding Mark. Pistolen har derimod fulgt ham siden han købte den. I hans forrige Bopæl hos Rebslager Larsen hang den paa Væggen lige over hans Seng, og det kan ikke være muligt Andet end, at hans Søskendebarn Ane Pedersen under sine Besøg hos ham, deels i hans forrige og deels i han nuværende Bolig, maa have bemærket den. Han har aldrig brugt den til Jagt, han brugte den sidst Fredagen den 22 November, Da han

til Ære før Niels Hansens Begravelse affyrede et Skud med den. Den har ikke været med ham i Stubdrup og navnlig ikke om Mandagen den 2 de Dennes. Siden han flyttede til Nørremark, har han været paa Jagt 2 Dage, den ene Dag var han ikke længere end i de nærliggende Komarkebuske, den anden Gang var enten den 24' eller 25 f. M., og da var han ovre hos sin Broder i Besøg. Ingen af Gangene var han saa heldig at skyde noget Vildt, begge Gangene havde han den dobbeltløbede Bøsse med. Han bemærker, at han, den Dag Begravelsesgildet blev holdt, havde taget Bøssen ned og lagt den op paa Loftet, han befrygtede nemlig, at Nogen af Gjæsterne skulde af Vanvare komme til at gjøre en Ulykke med den, da den var ladt. Den kom ikke paa sin Plads førend om Søndagen.

De i hans Lommer forefundne Knaldhætter har han for omtrent 3 Uger siden købt hos Kjøbmand N. Hansen i Laasbygade.

Som Grund til at han, der efter eget Angivne ikke bruger Geværen dagligt, men endog kun høist sjældent, gaaer med Knadhætter hos sig, angiver han, at han havde glemt at faa dem af Lommen.

Det Tilførte blev forelæst og af Komp. ratificeret med den udtrykkelige Tilkjendegivelse, at Forklaringen er nøie overensstemmende med Sandheden, og at hvad han har udsagt for Bestent, det minder han bestemt. Han blev dernæst overgivet til Bevogtning.

Forhøret udsat.

Zahn

Vidner: Løwe. Nielsen

Udskriftens Rigtighed bekræftes

Saxild

Fremlagt: Jerlev Brusk Herreds Politiret

Den 14 Decbr 1867

Saxild

[Til forsiden](#)